 1

Eng. Heite i Tanstad Vodlen (voll)
Det var det av Innmarka som inkje
var ope åker. Höyet hadde samnamnet
Vodlehöy av det var two slag det var
reine höy og skraphöy eller stuttköy
reine höyet voks rundt åkrane det var
naturenq sameleis voks der noko i
„tae" d. v. s. ned frå Ilevdhuset blei
der altid ein slags „sig" frå hevdi
lamm og slikt dette sisto var no helst
ugras men gjekk med reine höyet.
Aldrig snakk om å gjödsle vollen
ti hevda måtte på åkeren for å få korn,
mat. Bestefar (född 1800) var så redd
for Hevda trilla det ein kort frå akeren
kort i reina tok han den med nevane
og kasta den på åkeren alt sa far
(född 1853). Utslåttene det var „slåtten"
eller „slåttå" dei gjekk på slatten.
Dei var i slåttå. Og höyet var „Skoge-
höy" av det var det: Storr, Finn, Björn
skjegg, Rome dei vanlegaste stadnamn
etter dette viser seg i: Romestöl - Storrfell.
Finnstöl o. s. b. Men så var der ein
klasse for seg sjölv det var stölshöy og
lege höy. Om sumrane låg dei i heidi
på stölane med Kreturi. Om vetane
låg Kreturi på kvar sin stöl og der
passa dei vel på hevda (Kvine å
Kvia opp) Torkjell var eit arlegt lam
sa Åsa Rostöl. Eei kn „okka" kom
kort over bekken til dei og „Dreit"

1958

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

III

7 Ja. Tae (Tad) små greffer ja.
Åkrane var i Bakkane Både av omsyn
til Tae og så mot soli så det var rås
på våronna tidlegare for skuet snö
og Is i jorda.

8 Seinare då ein tok til med gjödsling
var det alltid vårgjödsling. med
greip slengde ein hevda ut og med
hevdarive,, breidde" ein ho. Greipane
var heimesmidde 3 angar på. hevde
rive var jerntindar i alminneleg 7
same riva nytta ein til ,, gresjerive" d
v.s. til grasse jordepli med. Fyrste
(a) ,,Merikagreipa" kom hertil rundt 1880.
no ~~tt~~ breidar ingen hevda lenger dei
køyrer ,,Risboro".

9 Tidleg om våren gjekk smålaga på
,,vodlen" 29 sept. Sleppte dei ,, i gore"
d.v.s. alle dyra på garden gjekk
kor dei ville på ,,vodlen" i sambeite
I slåtten fekk aldri dyra beite
fyrr. Nå er det så å seia slutt
med slåtten no beiter al smålag
overalt.

10 Nå beiter kvar sin vodl.

11 Sjå under stölsbruk avanfor
og tidlegar har eg svara på same
Spursmål

12 Smalafjös var dei reine
undantak

13 På stölarne Bandt dei
storkrötura. Smålaga var i
grindar som nemnt under same
Spursmål side 5

1958
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

IV

På Ølland var det skilje grindar for alle Kretura (små) på garden (Stølen) når kvar henta sine småløg grindu dei kvar hjå seg på Stølane. Grindane var sån 6 a 8 fot lange med okar i kvar ende ein sette okarne ned i jordi oppe bandt dei dei saman med vidje

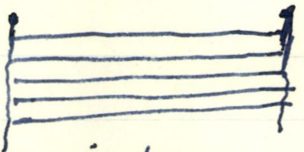

4 eller fem Spiler høg

Kv var aldri i grindarne. grindarne flutte dei annan og tridje kvar dag så dei fekk „Koia" (Gjødsle) opp mest mogleg

15 nei smaye det og veit

16 Do Do

17 nei han måtte gå heim til matmora

18 nei

19 Koi: Koia d. e gjødsle

Tröen ein åker på Gudbae

Trae heiter ein Husmannsplass i Bjordal Rogaland

20 nei

21 oske passa dei på med og so Blaut myr. på Skrimfjord

Mykje er nokk gloymt men sunsar De noko for de så skriv meg

1958
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5 Vannbering

Tilleggsspørsmålnr. 5+12

Emne:

Oppskr. av: J. A. Linnestad

(adresse): Tonstad

Fylke: V.-A.

Herad: Tonstad

Bygdelag:

Gard:

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Vanbering som teikninga kjenner
eg inkje og trur aldrig de har vore
nytta i Sirdalen
Fiskeleim eller hovud til Brensel
har aldrig vore Bruka. Dei koka
aurehovene til dei var mjuke
så var det god mat
Rimmåk til Brendsel – aldrig
Sirdalen er og har alltid
vore skog meir og högare o. h.
fyr enn nå

1957
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING